

Podružnica, posvečena sv. Mohorju.

Pravilno orientirana cerkev stoji nad gozdom v n.v. 603 m.

Viri in literatura: A. Stegenšek, Konjiška dekanija, Maribor 1909.; Vojniški farni arhiv.

Karakteristika: Cerkev sestavljajo prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, ožji in nižji $3/8$ zaključeni prezbiterij ter na jugu mu prizidana, pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, slenasta, pulstata, škrljeve; zvonikova štiristrano piramidasta, škrljeva. Cerkev je primer manjše podružnice običajnega koncepta.

Zunanjščina: Cerkev je brez zidcev, le zvonik ima konkaven fabion in prezbiterij pristrešen talni zidec. Zvonik ima zašiljeno obokano zvonicozd dvema sosvodnicama. Vanjo vodijo tri ppk loki, od katerega je severni razidan. Svetlobne line so pp, dvojne zvonove pa razčlenjene ppk. Glavni portal je pp ter žlebasto profiliran s prirezom na ajdovo zrno. Ob strani je njegova profilacija deloma zakrita, ~~okrajšana~~ od prizidanega zvonika. Severna ladjina stena je popolnoma nerazčlenjena, južna pa ima dve luneti, dve ppu okni z manjšimi svetlobami ter pp portal s profilirano preklado in letnice nastanka 1737. Zakristija ima zelo ozko pp line v vzhodni stranici. Prezbiterij ima zašiljena okna v severni in južni podolžnici /slednje je od zakristije nekoliko razidano/, v zaključnici pa dvodelno okno, okrajšano s krogevičjem. Prezbiterijevi vogali so iz ~~klesanega~~ klesancev.

Notranjščina: Tlak je kamenit, zidana pevska empore počiva na dveh slopih in dveh križnih obokih

desnega pa zavzemajo stopnice, ki vodijo vanjo.

Ladjo členijo 3 + 2 polovična pilastra z oprogami, pokriva pa banja s štiri rimi pari sosvodnic. Slavolok je ppk. Prezbiterij pokriva križno-rebrasti

obok s 5/8 zaključkom, katerega ločuje rebrasta oproga. Rebra rastejo neposredno iz sten. Vhod v zakristijo se končuje s prisekanim treli ston. Zakristijo pokriva dvojni križni obok. Na slaveloku je na is: 17 IHS 53/18 R 81, letnica, ko so ladjo obokali in letnica, ko so stavbo obnovili. Oprava: Glavni oltar je ~~z~~ posvečen Mohorju in Fortunatu ter stranski oltar sv. Urbana sta delo Franca Krašovica iz Celja iz l. 1882. Prižnica je iz 19. stoletja.

Oprema: Je bp.

Zvonik: Je prizidek 17. stoletja in brez zvonov.

Podstrešje: Oboki kameniti, so tako iz 15 kot 18. stoletja. Bal ež na podstrešju dokazuje, da sta bila ladja in prezbiterij prvotno krita z lesenim ravnim stropom.

Resume: Prvotno je cerkev obsegala ravno stropano ladjo in emako prekriti prezbiterij. Bila sta mogoče še iz 14. stoletja., verjetneje že iz 15. stoletja. Po prepisu cerkvene posvetilne listine, v katero je bil vezan vojniški župni protokol, je škof Peter Koprulanski posvetil našo stavbo l. 1487 ali 1491. Nekoliko pred tem časom so cerkev obnovili: obokali so prezbiterij, povečali vzhodno okno, vdelali glavni portal ter prebili sedanja zakristijska vrata. Zvonik in zakristijo so prizidali v 17. stoletju, južni ladjin portal prebili l. 1737, ladjo obokali in vstavili pesko empero 1753. Cerkev so obnovili l. 1881, naslednje leto pa nabavili novo opravo, ki je nezanimiva. Okolica: Gozd sega prav do cerkve, tako, da se jo lahko zgreši.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana, vendar je potrebna večje nege.

Registerske opombe: Stroški vzdrževanja so bili doslej kriti iz imetnikov sredstev.

Ostale:

Opombe:

J. Curk: zbirka map, topografije, 1959

... karibonska topografija, 1959.